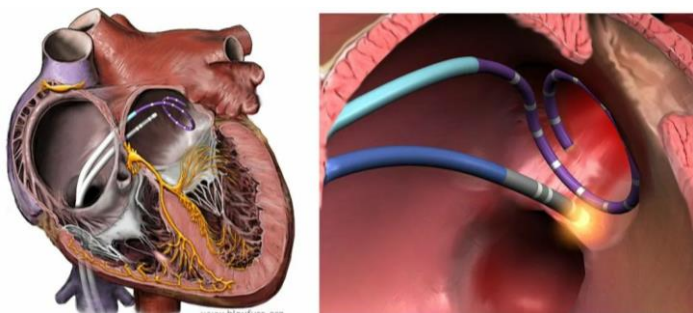

РОЛЬ ТІРЕОТРОПНОГО ГОРМОНУ У ПРОГНОЗІ РАДІОЧАСТОТНОЇ АБЛЯЦІЇ ПРИ ФІБРИЛЯЦІЇ ПЕРЕДСЕРДЬ: КЛІНІЧНИЙ ВИПАДОК

Богун Н.Ю., Бринза М.С.

ХНУ імені В.Н. Каразіна, медичний факультет, кафедра пропедевтики
внутрішньої медицини і фізичної реабілітації

«Щорічне терапевтичне
читання. Неінфекційні
захворювання:
профілактика
та зміцнення здоров'я в
Україні»

Вступ

Фібриляція передсердь (ФП) є актуальною проблемою кардіології та аритмології й пов'язана з підвищеним ризик смертності, госпіталізацій і погіршенням якості життя. Радіочастотна абляція (РЧА) активно використовується для лікування пароксизмальної й персистуючої форм ФП. Перш за все це досягається за допомогою ізоляції легеневих вен (ЛВ), які є тригером виникнення пароксизмів. Також відомо, що дисфункція щитовидної залози (ЩЗ) має проаритмогенний ефект і підвищує ризик виникнення серцево-судинних подій. Однак, в літературі вкрай мало даних про вплив рівня гормонів ЩЗ на ефективність РЧА.

Абстракт

У даному клінічному випадку продемонстрований зв'язок між високим нормальним рівнем тиреотропного гормону та рецидивом надшлуночкової аритмії після радіочастотної катетерної абляції з приводу фібриляції передсердь.

Клінічний випадок

42-річна пацієнтка була госпіталізована в лікарню зі скаргами на втому, епізоди нерегулярного серцебиття протягом 6 тижнів, незважаючи на прийом бісопрололу, що відповідає персистуючій формі ФП. Вона звернулася в лікарню з метою діагностики і лікування. Додаткові дослідження показали нормальні лабораторні результати (включаючи функцію ЩЗ), крім ЕКГ, ехокардіографії й 24-годинного холтерівського моніторингу. Тест функції ЩЗ показав наступні результати: значення ТТГ 3,89 мМО/л (нормальні значення: 0,4 - 4,0 мМО / л), з нормальним вмістом трийодтироніну 1,53 нг / мл (нормальні значення: 0,56- 1,56 нг / мл) і вільного (Т4) 1,12 нг / дл (нормальні значення: 0,6-1,37 нг / дл). На ЕКГ і 24-годинному холтерівському моніторингу зафіксована ФП. На ехокардіограмі відзначається збільшення лівого передсердя до 4,1 см, решта камер і фракція викиду ЛШ були нормальними. Пацієнтка отримувала медикаменти пропafenон всередину й аміодарон внутрішньовенно, але без ефекту. Оцінку ризику для прогнозування ішемічного інсульту оцінювали за допомогою шкали CHA2DS2 - VASc. У пацієнтки було 0 балів. Тим не менш, вона отримувала антикоагулянти за 3 тижні до РЧА, незалежно від CHA2DS2-VASc. Була обрана процедура РЧА і здійснена повна ізоляція ЛВ. Однак через неконтрольовані симптоми надшлуночкової аритмії після початкового сеансу пацієнтка повторно пройшла РЧА, яка була ефективною.

Висновок

Таким чином, даний клінічний випадок демонструє, що високий нормальний рівень ТТГ може несприятливо вплинути на результат хірургічного лікування ФП і, можливо, є незалежним предиктором рецидиву надшлуночкової аритмії після РЧА. Ці результати підкреслюють взаємозв'язок між високим нормальним рівнем ТТГ і рецидивом надшлуночкової аритмій, а також можливість рецидиву у пацієнтів після РЧА, виходячи з рівнів ТТГ. Слід зазначити, що розширене розуміння модифікуючих факторів ризику може надати можливості для майбутньої профілактики. Отже, рівень ТТГ слід визначати у пацієнтів, які перенесли РЧА з приводу ФП.

Перспективи майбутнього дослідження

Це питання є актуальною темою для подальшого дослідження: вивчення нових додаткових факторів ризику виникнення рецидивів ФП, що можуть виступати предикторами успішності абляції при відборі пацієнтів до процедури. Подальше дослідження дало б можливість відповісти на питання чи є високий нормальний рівень ТТГ незалежним предиктором рецидиву надшлуночкової аритмії після РЧА.